

3 Bewaring (art. 26 Vw)

3.1 Algemeen

Bewaring is geen straf, maar een maatregel die ten doel heeft de uitzetting van een vreemdeling te effectueren. De Vw heeft de gevallen waarin vreemdelingen in bewaring kunnen worden gesteld uitputtend geregeld (art. 26, eerste lid, Vw).

De met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren alsmede de korpschef nemen de door de Minister van Justitie met betrekking tot de bewaring van vreemdelingen gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht (art. 4a Vw).

Bij de hiergenoemde vrijheidsontneming dient steeds een geleidebrief I checklist model D78 te worden opgemaakt (zie I.4.7).

3.2 Gronden voor inbewaringstelling

Bewaring kan volgens art. 26, eerste lid, Vw, worden toegepast indien het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid zulks vordert met betrekking tot:

- a. vreemdelingen ten aanzien van wie uitzetting is gelast;
- b. vreemdelingen ten aanzien van wie ernstige reden bestaat om te verwachten dat hun uitzetting zal worden gelast;
- c. vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van art. 8-10, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, hangende de beslissing op een aanvraag om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging, of toelating als vluchteling.

Toepassing van inbewaringstelling moet gerelateerd zijn aan feiten en/of omstandigheden de persoon van de vreemdeling betreffende en vindt daarin haar begrenzing. Steeds zal een zorgvuldige afweging moeten plaatsvinden tussen het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid en het individuele belang van de vreemdeling. Een onjuiste afweging van belangen zal krachtens art. 34a, vijfde lid, Vw grond opleveren voor de opheffing van de bewaring of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan door de rechtbank.

3.2.1 Het belang van de openbare orde

Het belang van de openbare orde kan de bewaring bijvoorbeeld vorderen:

- indien het gevaar bestaat dat de vreemdeling zich door 'onder te duiken' aan zijn uitzetting zal onttrekken;
- indien de criminele antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven;
NB: bewaring op grond van de Vw mag niet voor strafvorderingsdoeleinden worden toegepast.
- indien de vreemdeling Nederland op illegale wijze is binnengekomen en zich in strijd met de vreemdelingenwetgeving gedurende geruime tijd aan het toezicht op vreemdelingen heeft onttrokken door zich niet aan te melden;
- indien de vreemdeling zich niet gehouden heeft aan de bestaande plicht tot periodieke aanmelding ingevolge art. 17, tweede lid, onder b, Vw j° art. 70 Vb of de aan hem krachtens art. 17, derde lid, Vw opgelegde meldingsplicht niet nakomt;
- indien de vreemdeling weigert aan zijn identificatie mee te werken, terwijl (nog)

- niet vaststaat dat hij in Nederland mag verblijven;
- indien de vreemdeling aanvragen om toelating bij verschillende korpschefs heeft ingediend en verschillende personalia heeft opgegeven, of indien hij zich zonder noodzaak heeft ontdaan van zijn reisdocumenten;
  - indien de vreemdeling in verband met zijn aanvraag om toelating onjuiste of tegenstrijdige gegevens heeft verstrekt met betrekking tot zijn identiteit of de reis naar Nederland.

Gronden om de maatregel van bewaring niet (langer) toe te passen, kunnen zijn:

- betrouwbaar te achten particulieren of instanties stellen zich garant voor de **onderbrenging** van de vreemdeling gedurende de tijd dat nog over diens uitzetting moet worden beslist of verwijdering nog niet kan worden geëffectueerd;
- er bestaat geen uitzicht op dat de vreemdeling naar enig land kan worden verwijderd, met name omdat hij niet in het bezit is van geldige reispapieren en het ook niet mogelijk wordt geacht zulke papieren voor hem te verkrijgen;
- de vreemdeling heeft een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland.

Bewaring mag bovendien niet worden toegepast uitsluitend op overwegingen van algemene aard. De gronden moeten immers de persoon van de vreemdeling betreffen.

3.2.2 Het belang van de openbare rust en nationale veiligheid

In de meeste gevallen waarbij bewaring wordt overwogen, zal dat het belang van de openbare orde en niet dat van de openbare rust en van de nationale veiligheid betreffen. Indien er aanleiding is inbewaringstelling op deze laatste twee gronden te baseren, kan dat alleen na een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie (zie A2).

3.2.3 Vreemdelingenwier uitzetting is gelast

Vreemdelingen ten aanzien van wie uitzetting is gelast kunnen met in achtneming van het hiervoor onder 3.2, 3.2.1 en 3.2.2 vermelde in bewaring worden gesteld. Zie A613 voor de last tot uitzetting.

In dit verband wordt de aandacht gevestigd op het bepaalde in art. 23, vijfde lid, Vw j^o art. 48, tweede lid, W.

3.2.4 Vreemdelingenwier uitzetting te verwachten is

Vreemdelingen ten aanzien van wie ernstige reden bestaat om te verwachten dat hun uitzetting zal worden gelast, kunnen met inachtneming van het onder 3.2, 3.2.1 en 3.2.2 vermelde in bewaring worden gesteld.

Het gaat hier meestal om vreemdelingen aan wie krachtens de artt. 8-10, Vw verblijf is toegestaan, maar van wie te verwachten is dat hun verblijf zal worden beëindigd en hun uitzetting zal worden gelast.

Een ernstige reden om te verwachten dat de uitzetting zal worden gelast zal o.a. bestaan, indien de vreemdeling niet voor (voortgezet)verblijf in aanmerking kan komen (bijvoorbeeld in geval van crimineel gedrag) en hij behoort tot een van de categorieën vreemdelingen ten aanzien van wie de Minister van Justitie zich de beslissingsbevoegdheid over het (voortgezet)verblijf heeft voorbehouden (zie A416.9).

Zolang de vreemdeling houder is van een geldige verblijfstitel mag geen last tot uitzetting worden gegeven.

3.2.5 **Vreemdelingenop wier aanvraag om een verblijfstitel nog niet is beslist**

Vreemdelingen aan wie het niet krachtens de artt. 8-10, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven hangende de beslissing op een aanvraag om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of een toelating als vluchteling kunnen met inachtneming van het onder 3.2, 3.2.1 en 3.2.2 vermelde in bewaring worden gesteld.

Een geval als hierbedoeld kan zich voordoen, indien een vreemdeling een aanvraag om een vergunning tot verblijf dan wel een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend en uitzetting (nog) niet kan plaatsvinden, omdat de bevoegdheid tot het nemen van de beslissing op deze aanvraag (en dus ook de bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting) bij de Minister van Justitie berust; uiteraard moet ook in geval als hier bedoeld het belang van de openbare orde de bewaringvorderen.

3.3 **Duur**

In art. 26, derde lid, Vw wordt met **betrekking** tot de duur van de bewaring een onderscheid **gemaakt** tussen het al dan niet bestaan van een last tot uitzetting. Is de uitzetting gelast, dan is de bewaring op grond van art. 26, eerste lid, onder a, Vw niet aan een termijn **gebonden**. Indien de vreemdeling in bewaring is gesteld met toepassing van art. 26, eerste lid, onder b of c, Vw dan mag de bewaring in geen geval langer dan vier weken duren.

Voorts mag de bewaring niet langer duren dan met het oog op het doel van deze maatregel strikt noodzakelijk is.

De korpschef moet gelet hierop alle maatregelen nemen om de uitzetting op zo kort mogelijke termijn te effectueren (onderzoek naar identiteit, reispapieren, **verblijfspositie**, aanvraag reispapieren e.d.). Er moet gebruik worden gemaakt van de eerste zich voordoende feitelijke mogelijkheid tot uitzetting. De omstandigheid dat een beroep op de rechtbank (art. 34a Vw) om de rechtmatigheid van de bewaring te bestrijden nog bij de rechter. aanhangig is, staat niet aan de uitzetting in de weg.

Van vrijheidsontneming die ten minste vier weken duurt, dient de korpschef in bepaalde gevallen de Minister van Justitie op de hoogte te stellen (zie 4.2).

3.4 **Bevel tot bewaring**

3.4.1 **Bevoegdheid**

De bevoegdheid tot inbewaringstelling berust bij de Minister van Justitie (art. 82 Vb). Het bevel tot bewaring wordt namens hem gegeven en opgeheven door een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is.

Indien wordt overwogen om asielzoekers in bewaring te stellen voordat in eerste aanleg een beslissing op hun asielaanvraag is genomen, dient te worden gehandeld overeenkomstig het gestelde in B7/12.3.

3.4.2 Verhoor

Het bevel tot bewaring wordt niet gegeven dan nadat de vreemdeling daarop door het tot het geven van het bevel bevoegde gezag is gehoord, tenzij het voorafgaand verhoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht (art. 82, tweede lid, Vb). Hieraan dient stipt de hand te worden gehouden. Onnodig uitstel van het verhoor is niet toegestaan. Is het bevel gegeven zonder dat de vreemdeling kon worden gehoord, dan heeft het verhoor terstond na de tenuitvoerlegging van het bevel plaats.

Het bevelen van de bewaring voordat de vreemdeling is gehoord, terwijl uit het proces-verbaal van het (daarna afgenomen) verhoor niet blijkt dat een aan het bevel tot bewaring voorafgaand verhoor niet kan worden afgewacht, kan leiden tot opheffing van het bevel tot bewaring.

Het verhoor van de vreemdeling moet worden afgenomen door degene die het bevel tot bewaring geeft. Van het verhoor wordt een proces-verbaal (model D45-3) opgemaakt (art. 82, derde lid, Vb).

Indien de vreemdeling de Nederlandse taal onvoldoende beheerst dient het verhoor plaats te vinden met behulp van een tolk in een taal die de vreemdeling voldoende begrijpt.

3.4.3 Bijstand van een raadsman

Zodra de vreemdeling zijn vrijheid wordt ontnomen op grond van artikel 26 Vw, wordt een (door hem gewenste) raadsman of een via de vreemdelingenpiketdienst van het bureau voor rechtshulp aangewezen raadsman ingelicht. Dit laatste dient ook te gebeuren indien de vreemdeling niet met zoveel woorden om bijstand door een raadsman verzoekt.

Bij het verhoor kan de vreemdeling zich doen bijstaan door een raadsman. Van die bevoegdheid moet aan de vreemdeling tijdig mededeling worden gedaan (art. 82, vierde lid, Vb). Hiervoor dient gebruik te worden gemaakt van het model D45-2.

De vreemdeling moet in de gelegenheid worden gesteld onverwijld contact met de door hem gekozen raadsman op te nemen (zie 3.5.7).

De raadsman van de vreemdeling wordt in de gelegenheid gesteld bij het verhoor aanwezig te zijn en de nodige opmerkingen te maken.

Op verzoek van de raadsman wordt hem een afschrift verstrekt van het bevel tot bewaring (model D45-1) en van het proces-verbaal van het verhoor (model D45-3).

3.4.4 Het proces-verbaal van verhoor

Voor het proces-verbaal van verhoor ingevolge art. 82, derde lid, Vb moet steeds gebruik worden gemaakt van een formulier (model D45-3).

3.4.5 Vorm

Het bevel tot bewaring wordt gedagtekend en ondertekend en met redenen omkleed (art. 83 Vb). Derhalve moet het de feiten en/of omstandigheden bevatten op grond waarvan de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid de bewaring vordert.

Voor het bevel tot bewaring dient gebruik te worden gemaakt van een formulier (model D45-1). Dit model is zodanig ingericht dat daarin, overeenkomstig art. 26, eerste lid, Vw steeds de gronden voor de inbewaringstelling worden aangegeven.

Aan de vreemdeling op wie het bevel betrekking heeft, wordt onverwijld een afschrift daarvan uitgereikt (art. 83 Vb). Hij moet daarbij schriftelijk en mondeling (in een voor hem begrijpelijke taal) worden gewezen op de mogelijkheid tot het aanwenden van het rechtsmiddel genoemd in art. 34a Vw en de wijze waarop dit moet geschieden; dit staat vermeld op het bevel tot bewaring (model D45-1).

Er dienen voldoende afschriften te worden gemaakt van het bevel tot bewaring:

- het originele exemplaar dient in het archief van de korpschef te worden bewaard;
- een afschrift wordt ingevolge art. 83 Vb aan de vreemdeling uitgereikt;
- een afschrift wordt desgevraagd aan de raadsman verstrekt;
- bij plaatsing van een vreemdeling in een huis van bewaring dient tevens een afschrift van een bevel tot bewaring te worden verstrekt aan de directeur van de inrichting (zie 3.5);
- een afschrift moet worden bestemd voor de Minister van Justitie in geval de procedure ingevolge art. 34a of art. 26 Vw j° art. 86 en 87 Vb wordt gevolgd.

3.4.6 Wijziging van de grond van bewaring

Art. 84, derde lid, Vb bepaalt dat het bevel tot bewaring moet worden opgeheven zodra de grond waarop het bevel is verleend niet meer aanwezig is (zie 3.3). De bevoegdheid hiertoe berust namens de Minister van Justitie bij een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van Justitie is.

Het kan voorkomen dat de grond aan een bevel tot bewaring is komen te ontvallen, omdat op een aanvraag om een vergunning tot verblijf van een zich op grond van art. 26, eerste lid, onder c, Vw in bewaring bevindende vreemdeling niet-inwilligend is beslist en zijn uitzetting wordt gelast. In deze gevallen dient de bewaring te worden opgeheven met gebruikmaking van model D-47 en kan tegelijkertijd een nieuw bevel tot bewaring worden afgegeven, gebaseerd op art. 26, eerste lid, onder a, Vw. Ook hierbij dienen de voorschriften van de artt. 26 en 28, eerste lid, Vw j° art. 82-87a Vb (wederom) in acht te worden genomen.

Indien art. 86 Vb van toepassing is (zie 4.2), dient de termijn van vier weken, genoemd in dit artikel, te worden berekend vanaf de ingangsdatum van het eerste bevel tot bewaring.

3.5 Tenuitvoerlegging

3.5.1 Plaats van tenuitvoerlegging

Ingevolge art. 84, eerste lid, Vb wordt het bevel tot bewaring ten uitvoer gelegd op een politiebureau of in een huis van bewaring. Tenuitvoerlegging in een ruimte of plaats als bedoeld in art. 7a, derde lid, of art. 18b, eerste lid, Vw is eveneens mogelijk. Hiermee worden bedoeld aangewezen inrichtingen met een geprivilegieerd regime. Op het ogenblik is het Grenshospitium als zodanig aangewezen.

Hoewel de tenuitvoerlegging van de bewaring doorgaans op een politiebureau zal aanvangen, dient deze te worden voortgezet in een huis van bewaring of in een ruimte of

plaats met een geprivilegieerd regime, zodra dit redelijkerwijs mogelijk is (art. 84, tweede lid, Vb). Het criterium 'redelijkerwijs mogelijk' ziet mede op de beschikbare capaciteit in de desbetreffende inrichtingen, alsmede op de prioriteitstelling die bij de verdeling daarvan dient te worden gehanteerd. Met andere woorden: er moet wel plaats zijn voor tenuitvoerlegging elders. Zo niet, dan zal de tenuitvoerlegging op het politiebureau kunnen voortduren, teneinde een op handen zijnde uitzetting te kunnen effectueren.

De korpschef dient echter zo veel mogelijk te zorgen dat tenuitvoerlegging van vreemdelingenbewaring in een politiecel niet langer dan tien dagen duurt. De duur van het verblijf in een politiecel op grond van ophouding ter vaststelling van identiteit en verblijfsrechtelijke positie (art. 19 Vw) en op grond van strafrechtelijke detentie dient in beginsel niet te worden meegenomen bij berekening van deze termijn. Ook de dag waarop de bewaring is bevolen hoeft niet te worden meegeteld.

Beëindiging van de tenuitvoerlegging van de vreemdelingenbewaring in de politiecel op een eerder moment dan na tien dagen kan in bijzondere gevallen geïndiceerd zijn, gezien de aard en de ernst van het strafbare feit, de duur van het voorafgaande verblijf in de politiecel, de omstandigheden en het regime van het verblijf in de politiecel en de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling.

Indien de uitzetting op zeer korte termijn kan plaatsvinden, kan van overbrenging naar het huis van bewaring worden afgezien.

Zie voor vrijheidsontneming van jeugdigen onder 16 jaar: 1.4.4.

Zie voor onderbreking van de maatregel: 1.4.5.

Zie voor mededelingen van vrijheidsontneming aan derden: 1.4.6.

3.5.2 Plaatsing in een huis van bewaring of een inrichting met een geprivilegieerd regime

De korpschef meldt de vreemdeling zo spoedig mogelijk na inbewaringstelling aan bij het Rayonbureau Penitentiair Consulente, dat bepaalt in welk huis van bewaring of inrichting met een geprivilegieerd regime de vreemdeling wordt opgenomen.

De korpschef wendt zich tot het Rayonbureau Penitentiair Consulente sectie Noord-Oost voor mannen en sectie Zuid voor vrouwen. De secties Noord-Oost en Zuid hebben een landelijke functie.

Adres sectie Noord-Oost: Hanzelaan 310, 8017 JK Zwolle (aankomen per telefoon: 038-4695703 of 038-4695599).

Adres sectie Zuid: Verwersstraat 26, 5211 HW Den Bosch (aankomen per fax: 073-6141570; telefoon: 073-6124880).

Daarbij verstrekt de korpschef de benodigde gegevens over de van zijn vrijheid ontnomen vreemdeling (het bevel tot bewaring, persoonsgegevens, evt. bijzonderheden etc.).

Zodra de korpschef van het Rayonbureau Penitentiair Consulente verneemt in welke inrichting de vreemdeling gaat verblijven, richt de korpschef een schriftelijk verzoek tot plaatsing aan de directeur van die inrichting, met gebruikmaking van model D46. Bij het verzoek overlegt de korpschef een afschrift van het bevel tot bewaring en van geleidebriefchecklist (model D78, zie 1.4.7).

De plaatsing in (en het vertrek uit) een huis van bewaring of een inrichting met een geprivilegieerd regime geschiedt zoveel mogelijk van maandag tot en met vrijdag tussen 9.00 en 16.00 uur.

Indien van het verzoek om opname geen gebruik gemaakt wordt, bijvoorbeeld omdat de vreemdeling inmiddels is uitgezet, licht de korpschef het Rayonbureau terstond in. Een dergelijke afmelding is noodzakelijk om de benodigde capaciteit zo efficiënt mogelijk te gebruiken.

3.5.3 Bewaring in een politiecel

Wettelijk uitgangspunt is dat de tenuitvoerlegging van de bewaring die is aangevangen op een politiebureau wordt voortgezet in een huis van bewaring of in een inrichting met een geprivilegieerd regime, zodra dit redelijkerwijs mogelijk is (art. 84, tweede lid, Vw). Indien geen plaatsruimte in een dergelijke inrichting voorhanden is, zal in daarvoor aanmerking komende gevallen de vrijheidsontneming noodzakelijkerwijs in het politiebureau voortduren.

De korpschef moet (zie 3.3) een bijzondere aanwijzing vragen aan de IND, indien de bewaring in een politiecel vier weken heeft geduurd en niet van rechtswege eindigt (zie 3.3 en A2), teneinde te doen beoordelen of voortzetting van de bewaring noodzakelijk is, dan wel tot opheffing kan worden overgegaan.

3.5.4 Declaratie van de kosten van bewaring in een politiecel

De kosten van bewaring in een politiecel kunnen - met uitsluiting van die van de eerste vier dagen van de bewaring - worden gedeclareerd bij het ministerie van Justitie. Daarbij is de volgende regeling van toepassing:

- a. alleen declaraties die uitsluitend betrekking hebben op grond van de Vw in bewaring gestelde vreemdelingen worden in behandeling genomen;
- b. de declaraties dienen binnen drie maanden na de beëindiging van de vreemdelingenbewaring op het politiebureau gericht te worden aan het rayonbureau-oost;
- c. de declaraties bevatten de volgende gegevens:
  - de personalia van de vreemdeling (NB: ook geslacht vermelden);
  - datum (data) en tijdstip(pen) van de bewaring;
  - gegevens omtrent de aanmelding (afmelding) bij het rayonbureau;
  - datum en tijdstip van de onderbrenging in een huis van bewaring en de beëindiging van de bewaring;
  - de specificatie van de te declareren bedragen;
  - eventuele medische kosten (bij verblijf op een politiebureau met uitzondering van de eerste vier dagen) onder bijvoeging van (een kopie van) de betreffende declaratie;
- d. bij de declaraties worden als bijlagen meegezonden:
  - kopie model D45-1 (bevel tot bewaring);
  - kopie model D46 (formulier opname in huis van bewaring);
  - kopie model D47 (formulier opheffing inbewaringstelling of kopie beschikking rechtbank, dan wel elk ander document waaruit de beëindiging van de bewaring blijkt);
  - kopie model D39 (bericht omtrent verwijdering);
- e. het rayonbureau verifieert de declaraties en zendt goedgekeurde declaraties zo spoedig mogelijk ter uitbetaling door naar de IND.

De te declareren bedragen zijn:

f 30 voor nachtlgies;

f 7 voor ontbijt;

f 7 voor lunch;

f 12,50 voor warme maaltijd; en

f 5 per uur voor extra personele kosten.

Het laatste brengt met zich mee dat nauwkeurig de uren moeten worden vermeld.

3.5.5 Regime tijdens de bewaring

Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het voor in bewaring gestelde vreemdelingen geldende regime, waaronder begrepen de nodige beheersmaatregelen (art. 26, vierde lid, Vw).

Bij de tenuitvoerlegging van het bevel worden aan de vreemdelingen geen verdere beperkingen opgelegd dan die welke door het doel van de bewaring en de handhaving van de orde en de veiligheid op de plaats van de tenuitvoerlegging worden gevorderd (art. 84, eerste lid, Vb). Het bevel kan voor een periode van ten hoogste twee maanden ook ten uitvoer worden gelegd in een inrichting met een sober regime. Voor aanmelding ten behoeve van plaatsing zie 3.5.2.

In ieder geval mag de rechtspositie van de in bewaring gestelde vreemdeling niet minder zijn dan die van een verdachte in voorlopige hechtenis in het kader van de strafvordering.

3.5.6 Bezoek, telefoneren en briefwisseling

Indien een redelijk vermoeden bestaat dat de van zijn wijheid ontnomen vreemdeling misbruik zal maken van zijn recht op het ontvangen van bezoek, op telefoneren of op het wisselen van brieven, teneinde zijn verwijdering uit Nederland te beletten of te belemmeren, dan wel om zich aan de verdere wijheidsontneming te onttrekken, kan de uitoefening van deze recht worden beperkt door de korpschef of door de directeur van de inrichting waarin de vreemdeling zich bevindt. Van de opgelegde beperking wordt onverwijld schriftelijk mededeling gedaan aan de IND, onder opgaaf van redenen.

Van de bevoegdheid om de rechten van weemdelingen van wie de wijheid is ontnomen te beperken, dient slechts in zeer bijzondere gevallen gebruik te worden gemaakt. Indien door de korpschef een dergelijke maatregel wordt overwogen, moet vooraf contact worden opgenomen met de IND.

3.5.7 Contact vreemdeling met zijn raadsman

De vreemdeling moet in de gelegenheid worden gesteld onverwijld contact met zijn raadsman op te nemen. De raadsman van de vreemdeling heeft ingevolge art. 34h Vw tijdens de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel vrije toegang tot hem. Hij kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen kennis wordt genomen. Een en ander onder het vereiste toezicht en met inachtneming van de huishoudelijke reglementen en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.

3.6 Beëindiging

3.6.1 Gronden voor opheffing

Het bevel tot bewaring wordt namens de Minister van Justitie opgeheven door een ambtenaar, belast met het toezicht op weemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is

zodra de grond waarop het bevel is verleend niet meer aanwezig is (art. 84, derde lid, Vb).

De bewaring moet derhalve worden opgeheven (art. 26, eerste en tweede lid, Vw):

- a. indien het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid bewaring niet meer vordert;
- b. indien de vreemdeling niet meer behoort tot een van categorieën van personen die in bewaring kunnen worden gesteld (de last tot uitzetting wordt ingetrokken; er bestaat niet langer ernstige reden om te verwachten dat de uitzetting zal worden gelast; een ingediende aanvraag om een verblijfstitel wordt ingewilligd);
- c. wanneer de vreemdeling te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat;
- d. indien er geen beletselen meer bestaan tegen uitzetting uit Nederland;
- e. indien geen redelijke kans bestaat dat de uitzetting binnen afzienbare termijn kan plaatshebben.

3.6.2 Beëindiging van rechtswege

De bewaring wordt van rechtswege beëindigd, indien deze vier weken heeft geduurd en is gebaseerd op art. 26, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw. In deze gevallen behoeft derhalve geen uitdrukkelijke opheffing van de bewaring door de korpschef plaats te vinden (zie 3.3).

3.6.3 Beëindiging door de rechtbank

Voor de beëindiging van de bewaring door de rechtbank (art. 34a Vw) zie 4.

3.6.4 Wijze van opheffing van de bewaring

De ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is, zal in de gevallen hiervoor onder 3.6.1 genoemd de bewaring uitdrukkelijk moeten opheffen. Hij kan daarvoor gebruik maken van het model D47.

Het origineel van dit formulier moet in het archief worden opgeborgen en een afschrift wordt aan de vreemdeling uitgereikt. Tevens wordt een afschrift van het bevel, samen met een verzoek om ontslag uit de inrichting (model D48), toegezonden aan de directeur van de inrichting waarin de vreemdeling zich bevindt.

De korpschef ziet toe op beëindiging van de bewaring van in het bureau van politie verblijvende vreemdelingen, zowel indien de bewaring door de hiervoor bedoelde ambtenaar wordt opgeheven, als indien deze door de rechtbank wordt beëindigd, alsmede in die gevallen waarin de bewaring krachtens art. 26, eerste lid, aanhef en onder b of c, Vw vier weken heeft geduurd en van rechtswege wordt opgeheven (art. 26, derde lid, Vw).

Hij draagt zorg voor invrijheidstelling van de vreemdeling dan wel de verwijdering van de vreemdeling uit Nederland op de voorgeschreven wijze (zie A6).

Overbrenging van een in bewaring gestelde vreemdeling van een inrichting naar een politiebureau is mogelijk indien vaststaat dat hij op korte termijn uit Nederland kan worden verwijderd en de uitzettingsprocedure door deze overbrenging wordt versneld.

In dit geval dient de korpschef met gebruikmaking van model D48 een verzoek om ontslag van de vreemdeling uit de inrichting te doen. Het bevel tot bewaring blijft dan echter van kracht en dient te worden opgeheven op het tijdstip van vertrek uit Nederland.

De directeuren van de huizen van bewaring zijn geïnformeerd en geïnstrueerd omtrent de opheffing van de bewaring (al dan niet uitdrukkelijk namens de Minister van Justitie door een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is, door de rechtbank of van rechtswege) en het contact met de korpschef.

3.7 Bevoegdheid tot binnentreden

Voorzover zulks redelijkerwijs voor inbewaringstelling, overeenkomstig art. 26 Vw nodig is, kunnen de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren elke plaats betreden, met inbegrip van woningen (art. 28, tweede lid, Vw).

De artt. 120-123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.